

Ady Endre

Gimnázium

hajómalom

... és a kapcsolat nem szakad meg

Ez év szeptemberében az Ady Endre Gimnázium fogadta testvériskolájának a dusslingeni Karl von Frisch Gymnasium-nak a diákjait.

Ezeket a sorokat írva az agyam apró kis fogaskerekei pörögnek, vajon hányadik találkozónk ez már, hány éve is szervezem én ezt a programot? Egy biztos, a Komroczi Mária és Heinz Weigold által kialakított baráti kapcsolat már régóta működik, és ha szabad ezt mondanunk virágzik. Én most ötödik alkalommal szervezem ezt a programot. Tehát kicsit jubilálok, ünneplem magamat, magunkat – szervezőket, diákokat, szülőket. És persze rengeteget dolgozok azért, hogy ez a csere-program működjön. Nem dicsérni, ünnepeletni szeretném magam, hanem leírni, milyen csoda, ha több mint ezer kilométer távolság ellenére működik egy kapcsolat. Ez a program számomra, és bízom benne, hogy a résztvevők számára is több mint egy iskolai program a sok közül. Új barátságok születnek, melyek akár éveken át is működnek. Nyelvyakorlásra van lehetőség. Megismerhetünk más családokat, embereket, szokásokat, hétköznapiakat, és egy másik iskola hétköznapiit. Alkalmunk nyílik összehasonlításra és kölcsönös tanulásra. Talán az Európai Unió megálmodóinak is valami hasonló elképzelései voltak az együttműködésről, együttélésről.

Minden második tanévben, szeptemberben látogatnak el német barátaink hozzánk, és májusban utazunk mi hozzájuk. Az itt eltöltött egy hét programjának megszervezése, a párok gondos kiválasztása, a projekt téma eldöntése hosszú levelezés, egyeztetések eredménye, mely garantálja a sikert. Ezúton szeretném megköszönni külföldi kollégáimnak – Bettina Casabianca és Sebastian Kämper – a segítséget, hisz ők ugyanannyit dolgoznak, mint én.

Ez év szeptemberében a vénasszonyok nyarának legszebb és legnaposabb napjain látogatott el hozzánk 33 német diák és két kísérőtanár. Változatos programokkal igyekeztünk megismertetni hazánkat és szűkebb pátriárkánkat: órákat látogattak a gimnáziumban, baráti röplabdamerkőzést rendeztünk, hajóztunk a Balabánnal a Kis-Dunán,

megnéztük a hajómalmot, a katolikus és szerb templomot, sétáltunk a piacon. Kétszer látogattunk el a fővárosba, ahol felvettük a városlakók életritmusát, kulturális, szabadidős, gasztronómiai programokon vettünk részt. Láttuk a város múltját és jelenét, jót és rosszat a szoborparkban és a Terror Házában. Láttuk a várost turista szemmel a várnegyedben és hétköznapi emberként az utcákat róva, a cukrászdák, kávéházak és plázák kirakatainak tükrében. Vajon melyik a város igazi arca? Ki tudja, talán mindez együtt és egyik sem. Egy biztos, együtt lélegeztük be a mi gyönyörű, néhol ódon fővárosunk levegőjét. Ha már a friss levegőt emlegetjük, az utolsó közös programunkat valóban a friss őszi erdőben töltöttük. Néhány budai kilátóhoz túráztunk. Az őszi erdő, a jó levegő, a hegyek és a libegőzés kitűnő lezárása volt hetünknek. Sajnos a túra, mint műfaj néhány magyar és német diák számára, kissé nehéznek bizonyult. De remélem, hogy a sajtó lábak, az emelkedők és a lejtők meredeksége idővel feledésbe merül, és nevetve meséljük el, hogy ilyet is átélünk.

Minden csere alkalmával van egy projekt munkánk. Ennek témája, hol nehéz, hol egyszerű, hol érdekes, hol kissé elcsépelet, hol meghökkentő. Ebben az évben nehéz, meghökkentő és szomorú téma került terítékre: Magyarország története a 20. században. Ez egy óriási téma, melynek feldolgozása során néhány kulcsfontosságú eseményt emeltünk ki. Például Trianon, a második világháború, a diktatúra éve, az 1956-os forradalom és a rendszerváltás. Játékosan igyekeztünk megközelíteni a témát, egy állomásjáték során. De a Terror Háza Múzeum és a Mementó Park objektív idegenvezetései rávilágítottak a század valódi eseményeire, arra, hogy hazánk és a magyarok sok mindent megélték a múltban. Talán német barátaink is megértik, hogy az átéltek formálták a magyarok lelkét és életét a 21. században is. Mind a német mind a magyar diákok számára nehéz és megrázó volt ez a projekt munka, de végigcsináltuk, és azt hiszem mindannyian tanulunk valamit. És én Willi Brandt nyugat német

kancellárral értek egyet, aki azt mondta: „a múlt-ról beszélni kell, hogy a múlt borzalmai ne tör-ténhessenek meg újra”.

Sajnos, bármennyire is felkészülünk, megtervezünk egy ilyen hetet, mindig vannak nehézségek, félreértések, váratlan események. De talán ezek a dolgok adnak megerősítést arról, hogy ez egy valóban erős kapocs köztünk, mert német barátainkkal együtt tudunk reagálni ezekre a helyzetekre, tudjuk közösen megoldani a problémákat. S ha egy váratlan esemény történik, nem csak a német kísérőktől érkezik segítség. A mi diákjaink is helytállnak, és akár nélkülünk is flot-tul levezényelnek akár egy búcsúeset is. Szá-momra ebben rejlik a programunk nagyszerűsége, hogy a ráckevei gimnazista diákok, ha kell önál-lóan, talpraesetten, már-már felnőtt módon kezelik a helyzetet, és szívvel-lélekkel vesznek részt a német testvériskolai cserében.

Ezúton szeretném hálámat kifejezni, minden kedves szülőnek, akik lehetővé tették gyermekeik számára, hogy részt vegyenek a programban, hogy anyagilag, erkölcsileg támogattak. Hálás vagyok vendégszeretetükért, hogy egy hétig szinte saját gyermekükként gondoskodtak a német diákról, elviselték kamaszos bájukat és szeszélyeiket.

Köszönet illeti még az Ady Endre Gimnázium minden dolgozóját: Molnár László igazgató urat, a kollégákat – közülük is dr. Balogh Lászlónét, Kelemen Ágnes, Kovács Orsolyát, Hidvégi Klárát, Puha Ferencet, Végh Róbertet, Mészáros Attilát; a technikai személyzetet, a konyhás höl-gyeket, valamint a gimnázium valamennyi diák-ját, akik segítettek, hogy a hét programjai zavarta-lanul menjenek.

Támogatását és segítségét köszönjük még a kö-vetkezőknek: Fehér Katalin, Nagyné Feigl Zsuzsanna, Erdős Pincészet, Savoyai kastélyszál-ló – Reich Márton, Detrich László és barátai, Tourinform Ráckeve.

... és a kapcsolat nem szakad meg, 2013. májusában mi magyarok utazunk...

Kiss Erika

A Ráckevei Hajómalom működése során már hagyománynak számít a Kenyér világnapja megünneplése. Ezen alkalomra ráckevei alsó tagozatos gyerekek rajzokkal, verssel, illetve fogalmazással készülnek. Idén az Árpád Fejedelem Általános Iskola alsó tagozatos diákjai mutatták meg, hogy mit is jelent nekik az emberi élet számára legfontosabb étel, a kenyér.

A Ráckevei Molnár Céh Alapítvány hírei a Hajómalomról

A gyerekek október 11-én vitték el az alkotásukat a malomba, aminek a belsejébe felhelyezték ezeket. A gyerekek a rajzokat és fogalmazásokat október 14-én mutathatták meg büszkén szüleiknek, akik az idénzáró malom látogatáson halfinomságokat is megköszölhettek.

A rajzok, fogalmazások nem csupán a malom belsejét szépítik, hanem a fiatal nemzedék érdeklődését is bizonyítja, amely generáció hagyományok iránti motiválása a Ráckevei Hajómalom számára rendkívüli jelentőséggel bír.

A rajzok, versek és fogalmazások a Ráckevei Hajómalom honlapján (<http://hajomalom.rackeve.hu>) és közösségi oldalain megtekinthetők.

Köszönet minden diáknak a szorgalmukért és tanítóiknak is, akik segítsége nélkül ez a hagyomány nem jöhetne létre!

Szögyényi Zita